székely gazda

Székely termék • Produs Secuiesc • Szekler Produkt

0040/2012

HAVONTA MEGJELENŐ SZÉKELYFÖLDI AGRÁRMAGAZIN, IV. ÉVF., 3. SZÁM – 2013. ÁPRILIS, INGYENES LAPSZÁM

Gyenge családokra panaszkodnak a méhészek

Hízókúrára fogják a méheket

FOTÓK: DOMJÁN LEVENTE

Interjú Budai Gyulával, a Vidékfejlesztési Minisztérium államtitkárával

Kamattámogatott tagosítás Székelyföldön

Beruházásösztönzés mellett a tagosítást szolgáló földvásárlási hitelek kamattámogatásával segítené a magyar Vidékfejlesztési Minisztérium a székelyföldi kisbirtokszerkezet átalakulását, a versenyképesség javulását – fejtette ki lapunknak adott interjújában Budai Gyula, a Vidékfejlesztési Minisztérium parlamenti kapcsolatokért felelős államtitkára. Az agrárpolitikus a székelyföldi mezőgazdaság hiányosságai mellett a lehetőségekre is kitért: Magyarországon is keresett, nagy mennyiségben értékesíthető terméknek nevezve az erdei gyümölcsöket. Az államtitkárt a szaktárca Székelyföldre vonatkozó elképzeléseiről Domján Levente kérdezte.

Államtitkár úr, Székelyföldre vonatkozóan milyen mezőgazdasági és vidékfejlesztési projektekben gondolkozik a szaktárca? Milyen konkrét anyagi, szakmai, logisztikai, infrastrukturális segítséget tud kínálni a Vidékfejlesztési Minisztérium a határon túli, székelyföldi gazdaszervezeteknek, termelési és értékesítési szövetkezeteknek?

Azoknak a feladatoknak, programoknak a részletei, amiket az első, valamint a második székely kerekasztal-beszélgetés alkalmával leegyeztettünk, a Vidékfejlesztési Minisztérium stratégiai és társadalmi kapcsolatok főosztályán vannak kidolgozás alatt. Jelen pillanatban itt tartunk, ezért végeredményekről még nem tudok beszámolni, de konkrét eredmények már vannak. Az általam is felkeresett csíkkozmási burgonyaszövetkezet például azzal fordult hozzánk, hogy jó minőségű vetőmagot szeretnének. Felvették a kapcsolatot a keszthelyi kutatóintézettel, és tudomásom szerint el is indult az együttműködés. Másik konkrét eredmény a székelykeresztúri tejüzem megnyitása. A kezdeményezést Fazekas Sándor vidékfejlesztési miniszter úr 5 millió forinttal támogatta, amihez a keresztúri szövetkezet járművásárlási céllal még további 2 millió forintot kért. Úgy tudom, ezt az összeget is megkapták. Sajnos a létesítmény ünnepélyes avatóján nem tudtam részt venni, de tervezem, hogy hamarosan személyesen is tájékozódom a munka alakulásáról. Ugyanakkor előrehaladott tárgyalásokat folytatunk olyan programok megvalósításáról, amelyekről a Csíkszeredában tartott második székely kerekasztal-beszélgetésen állapodtunk meg. Az egyik akvakultúrához kapcsolódó turisztikai program, míg a másik az állattenyésztéshez kapcsolódik. Utóbbihoz kötődően novemberben húsz székelyföldi gazda magyarországi tanulmányúton is részt vett, ennek keretében a Mezőfalvi Zrt.-vel tenyészállat-vásárlási megállapodás is született, húsmarha, illetve tejtermelő szarvasmarha kivitelére.

Egyértelműen azon a véleményen vagyok, hogy azok a közös programok, amiket elindítottunk, jó irányba haladnak, és ehhez kapcsolódóan szinte minden részterületen vannak már közös eredmények is. Elmaradást látok viszont azon konkrét vállalások terén, amelyek a gazdák földvásárlási támogatására irányulnának. A budapesti és csíkszeredai találkozókon is megfogalmazódott az igény, hogy a tagosítás előmozdítása érdekében a magyar állam biztosítson forrásokat a helyi gazdák földvásárlásához. A legtöbb probléma ugyanis Székelyföldön véleményem szerint is az elaprózott kisbirtokokból ered. Sok támogatástól a gazdák pontosan a zsebkendőnyi, nadrágszíjnyi parcellaméretek miatt esnek el. Ezeket a területeket össze kellene rendezni, a szaktárcának pedig ehhez kellene forrást biztosítani. Úgy gondolom, már az is jelentős előrelépés lenne, ha a magyar állam az eredeti koncepciónál maradva, a gazdák földvásárlásra felvett hiteleire kamattámogatást tudna biztosítani. A kollégáim jelenleg is ennek a tagosítási, földvásárlási célú kamattámogatásnak a megvalósításán dolgoznak.

Számol-e még a minisztérium a székelykeresztúrihoz hasonló más, termékfeldolgozásra irányuló tervek támogatásával? Más részről a magyarországi cégeknek mennyire ajánlják a székelyföldi mezőgazdasági, feldolgozó-ipari beruházásokat?

Óriási üzleti lehetőségeket látunk egy olyan gyümölcsfeldolgozó létrehozásában, amelyhez hasonló Hargita megyében az erdei gyümölcsök hasznosítása, fagyasztása és feldolgozása terén működik. Komoly lehetőségeket látunk ugyanakkor az ilyen termékek magyarországi forgalmazásában is. A magyarországi pálinkafőző üzemek például konkrétan azzal a kérdéssel fordultak a szaktárcához, hogy esetlegesen tudnánk-e segíteni olyan székelyföldi partnerekkel való kapcsolatfelvételben, akiktől nagy tételben erdei gyümölcsöt tudnának felvásárolni. Magyarországon ugyanis nagyon sok fogyasztó kedveli a különböző erdei gyümölcsökből készült párlatokat, legyen szó áfonyáról, kökényről. Ez az üzleti lehetőség meglátásom szerint inkább a kiterjedt erdőterületekkel rendelkező közbirtokosságoknak szólna, de akár olyan kistérségek szintjén is megvalósítható lenne, ahol nagyon jó minőségű erdei gyümölcsök teremnek, és a begyűjtés is megoldható.

De más értékesítési lehetőségeket is ajánlani tudunk. Péntekenként Budapesten, a minisztérium előtt Vidéki mustra névre keresztelt piacot tartunk. Ennek keretében szeretnénk egy székely napot szervezni, ahol a székelyföldi termelőgazdák a saját termékeikkel megjelenhetnek és ezeket a budapestiekkel is megismertethetik. Ezt komoly sajtókampánnyal kívánjuk beharangozni, annak érdekében, hogy a székely termékeket minél többen ismerjék meg. Igyekszünk nemcsak a termelés területén, hanem a marketing és az értékesítés terén is segíteni. A kétoldalú együttműködést erősíti a Kárpátia Román–Magyar Kereskedelmi és Iparkamara keretében frissen megalakult agrárszekció is, amit Tóth Katalin, a Vidékfejlesztési Minisztérium helyettes államtitkár asszonya vezet. Így ennek keretében nemcsak szakmai, hanem más, komoly együttműködés is tapasztalható lesz.

Milyen a viszony az erdélyi, székelyföldi gazdaszervezetekkel?

Kiváló. Rendszeresen ellátogatok Erdélybe, illetve a gazdaszervezetek képviselői is jönnek hozzánk. Szerintem a kapcsolat soha sem volt ennyire kedvező. Szakmai együttműködés, közös rendezvények, konferenciák sora követte és követi egymást. Már utaltam a budapesti első, majd a csíkszeredai második székely kerekasztal-rendezvényekre. Ezeket decemberben a szaktárca szervezésében Gödöllőn a határon túli magyar gazdaszervezetek találkozója követte, május 3-án Orosházán szintén Kárpát-medencei szintű gazdatalálkozóra kerül sor. Ezen a legnagyobb számban szintén az erdélyi és székelyföldi gazdakörök vesznek részt.

Mennyire lehet szétválasztani az imént felsorolt, elindult szakmai kapcsolatokat a napi aktuálpolitikától? Lehet-e ezeket a kapcsolatok a politikától függetlenül is ápolni?

Könnyű helyzetben vagyok, mert jelenleg is a legnagyobb magyarországi gazdaszervezet, a Magyar Gazdakörök és Gazdaszövetkezetek Szövetségének, azaz a MAGOSZ-nak az igazgatója vagyok. Nekünk 2010 előtt, a Fidesz kormányra kerülése előtt is remek kapcsolataink voltak például a romániai Magyar Gazdák Egyesületével. Jó kapcsolatunk volt a bánáti és a partiumi gazdákkal is. Rendszeresen járunk Székelyudvarhelyre, Sepsiszentgyörgyre. Akkor is közös céljaink voltak, most is egy oldalon állunk. Az együttműködések nem 2010-ben, hanem jóval korábban alakultak ki. Az én szemszögemből az aktuálpolitikának ebben nincs jelentősége. A helyzet a 2010 előtti állapothoz képest annyiban változott, hogy a határon túli szervezeteket a szakmai együttműködések mellett most már anyagilag is tudjuk támogatni. Néhány millió forintról van ugyan szó, de egy-egy rendezvényre, szakmai képzési programra tudunk anyagi erőforrásokat biztosítani.

Ha már a képzési programokról van szó, a magyar kormány anyagi támogatásával a gödöllői Szent István Egyetem a tavaly ősztől kihelyezett vidékfejlesztés agrármérnöki mesterképzést indított Csíkszeredában. Milyen szükségletet kívánnak kielégíteni a térségben ezzel a szakemberképzéssel?

HIRDETÉS

Azt a lehetőséget biztosítjuk, hogy aki Székelyföldön tudásra vágyik, az korszerű, a mai kor, a mai piaci helyzet követelményeinek megfelelő tudáshoz jusson. A magyar kormány azért finanszírozza a képzést harminc helyi, székelyföldi hallgató számára, mert enélkül nem biztos, hogy – évi 300 ezer forintos tandíj mellett – a résztvevők ezt megengedhetnék maguknak. Nem véletlenül kötöttünk stratégiai partneri megállapodást a gödöllői egyetemmel. A Vidékfejlesztési Minisztérium is hozzájárul az Emberi Erőforrások Minisztériuma mellett a csíkszeredai agrárképzés költségeihez. Mi a gazdavilágot szólítottuk meg, a gazdákat kerestük meg. A székelyföldi gazdatársadalom vidékfejlesztés iránt fogékony tagjait is ennek keretében juttatjuk friss tudáshoz.

Említette, hogy rendszeresen jár Erdélybe, Székelyföldre. Kíváncsi lennék, milyen kép alakult ki önben a székelyföldi agráriumról? Miben látja a gyengeségeit, pótolnivalóit, illetve az erősségeit, lehetőségeit?

A hiányosságokra már a nadrágszíjparcellák kapcsán is kitértem. Nem lehet versenyképesen termelni elaprózott kisbirtokokon. A kisbirtok alatt itt a félhektáros vagy 1-2 hektár alatti területtel bíró, egy-két tehenet, néhány juhot tartó gazdaságokra gondolok. Ebből csak nagyon minimális jövedelmet lehet realizálni, annyit lehet kihozni, ami maximum önellátásra elegendő. Pontosan ezért támogatjuk a kisbirtokok összevonását, a földterületek egyberendezését, és így egy versenyképesebb birtokszerkezet kialakulását. A székely ember szeret dolgozni, és azokat a hiányosságokat, amelyek a klímaviszonyokból és az üzemméretből fakadó versenyképességi hátrányként érik, kitartó munkájával és gazdálkodásszeretetével próbálja pótolni. Hátrányként, gyengeségként látom, hogy nem áldoznak eleget a fő megélhetést jelentő növénykultúrák, állatfajták cseréjére, nemesítésére, javítására. Ki kell mondani: az a fajta pityóka, ami önöknél terem, sajnos már nem versenyképes a holland és török burgonyával. Ezért olyan fajtákat kellene meghonosítani – és ezt az ottani gazdák is tudják –, amely ellenállóképesség, terméshozam és piaci kereslet terén is versenyképesebb. Ugyanez a helyzet az állattenyésztés, tejtermelés terén is. A gépesítettség szintén a székelyföldi agrárium gyenge pontjának számít. Ez talán abból is ered, hogy Románia három év késéssel csatlakozott az Európai Unióhoz Magyarországhoz képest. A magyar gazdák ez idő alatt sikeresebben ki tudták használni az előcsatlakozási alapokat, illetve a később megnyíló uniós pályázati forrásokat, ami a gépesítésre, farmmodernizálásra vagy pedig a különböző tárolókapacitások bővítésére vonatkozott. Az informálás, a lehetőségek gazdákban való tudatosítása viszont a mindenkori kormánynak is felelőssége. Megítélésem szerint a román kormány nem megfelelő helyen kezeli a mezőgazdaságot. Azt gondolom, hogy inkább a néhány tízezer hektáron gazdálkodó romániai nagybirtok érdekeit támogatják a nagy létszámú, a vidéken élő embereknek megélhetést biztosító kis- és közepes gazdaságokkal szemben. Utóbbiak viszont sokkal jelentősebb termelésjavulást tudnának elérni, ha ugyanolyan szintű támogatásban részesülnének. Szerintem ez a magyarázata annak is, hogy Románia csupán a támogatások alacsony hányadát tudja lehívni, annak ellenére, hogy Dacian Cioloş személyében az ország nevesíthette az Unió mezőgazdasági biztosát is. Ilyen lehetőség ritkán adódik meg egy ország történelmében. Ezt viszont a mezőgazdaság-fejlesztés terén jobban ki kellett volna használni. Úgy érzem, ezt nem tették meg.

Annál több lehetőséget kínál viszont a kisgazdaságoknak az EU 2014–2020 közötti időszakra kidolgozott új közös agrárpolitikája. A KAP zöldítésével járó agrárkörnyezet-védelmi-támogatások a magyarországi és székelyföldi gazdákat is érintik...

Ez igaz, az új KAP a magyar gazdáknak hasznos. Ehhez viszont az is kellett, hogy a magyar kormány kőkeményen védje a gazdák érdekeit az erről szóló tárgyalásokon. Ráadásul 2014-től a Vidékfejlesztési Minisztérium a kis- és közepes gazdaságok támogatására, valamint vidékfejlesztésre jelentős forrásokat fordít. De ez politikai döntés kérdése. Mint ahogy az is, hogy a mostani román kormány a következő évekre vonatkozóan milyen irányelveket fog meghatározni a közös agrárpolitika keretein belül. Mert a jogcímeket az adott tagállam határozza meg, azaz ő dönti el, hogy milyen prioritások mentén fogja az ország rendelkezésére álló támogatási források felhasználását ösztönözni. Még egyszer mondom: Romániában nem megfelelő helyen kezelik a mezőgazdaságot, ugyanis a romániai agráriumban sokkal nagyobb lehetőségek vannak, mint amit ebből kihasználnak. A kis- és közepes gazdaságokban pedig óriási potenciál van. A jelenlegi magyar kormány ezt felismerte, és ennek megfelelően 2010-től az agráriumot is stratégiai ágazatként kezeli. Ennek szellemében alakította ki az agrárpolitikai támogatási rendszert és képviseli a hazai agrárszereplők érdekeit az Európai Unióban. Ez óriási hozzáállásbeli különbség.

NHR AGROPARTNERS
Calea Bucurestilor 247
Otopeni, Ilfov
Telefon 021 30 07 906
Fax 021 35 15 440

office@vait.ro
www.nhr.ro

Alpár Benedek
Area Sales Manager
BV, CV, HR, SB
Telefon: 0723 280 533

VONTATOTT PERMETEZŐGÉP
RANGER EAGLE 2500 L & GPS 25.900 EUR

VONTATOTT PERMETEZŐGÉP
NAVIGATOR EAGLE 3000 L & GPS 35.900 EUR

Az ajánlat a készlet erejéig érvényes
Az árak nem tartalmazzák az ÁFA-t

HARDI